

בגונא דאיינן מתייחדין לעילא באחד, אוף כי
אייה, אתייחדת לחתא ברזא דآخر,
לממי עפהון לעילא חד לקלבל חד, קדשא בריך
הוא אחד לעילא, לא יתיב על כורסיא דיקריה,
עד דאייה אטיבית ברזא אחד בגונא דיליה,
לממי אחדר באחד. זה אוקימנא רזא דיבי' אחד
וישמו אחד.

רזא דשבת, אייה שבת, דאתאחדא ברזא (דף קל"ה
ע"ב) דאחד, למשרי עלה רזא אחד. צלotta
רמלי שבתא, דהא אתאחדת כורסיא יקירה
קדישא, ברזא אחד, ואתתקנת למשרי עלה
מלפאת קדישא עלאה.

בד עיל שבתא, אייה אתייחדת ואתפרשת
מסטרא אחרת, וכל דיגין מתעברין מינה,
ואיה אשთארת ביהודה דגהייו קדישא,

לשון הקודש

כמו שהם מתייחדים למעלה באחד, אף
כד היא מתייחדת למטה בסוד של אחד,
להיות עם למעלה אחד בוגר אחד.
הקדוש ברוך הוא אחד למעלה לא
יושב על כסא בבודו, עד שנעשית
בסוד של אחד כמו שלו, להיות אחד
באחד. והרי בגין הפסוד של ה' אחד
ונפרדת מהצד האחר, וכל הרים

וְאַתְעַטָּרֶת בְּכֹמֶה עֲטֵרִין לְגַבֵּי מַלְּפָא קָדִישָׁא, וּבְלַשׂוֹלְטָנוֹ רְוִגְזִין וּמְאַרְיִ דְּדִינָא בְּלַהוּ עַרְקִין, (נ"א ואהעברו מינה) וְלִילָת שְׂוִלְטָנוֹ אַחֲרָא בְּכָלְהוּ עַלְמִין. וְאַנְפָהָא גְּהִירִין בְּגַהְיוֹ עַלְאָה, וְאַתְעַטָּרֶת לְתַתָּא בְּעַמְּא קָדִישָׁא, וּבְלַהוּ מִתְעַטְּרָן בְּגַשְׁמָתִין חֲדָתִין. קְדִין שִׁירָתָא דְצַלּוֹתָא, לְבָרְכָא לְה בְּחִדּוֹתָה, בְּגַהְיוֹ דְאַגְּפִין, וּלוֹמֶר בְּרָכוֹ אַת יְיָ הַמְבֹרֶךָ. אַת יְיָ דִיְיִקָּא, בְּגַיְן לְמִפְתָּח לְגַבֵּה בְּבָרְכָה.

וְאַסִּיר לְעַמְּא קָדִישָׁא לְמִפְתָּח לְגַבֵּה בְּפִסְוּקָא דְדִינָא, בְּגַוְן וְהוּא רְחוֹם וְגוֹן, בְּגַיְן דְהָא אַתְפְּרִשָּׁת מְרוֹזָא דְסִטְרָא אַחֲרָא, וּבְלַמְּאַרְיִ דְדִינִין אַתְפְּרִשּׁוֹ וְאַתְעַבְּרוֹ מִינָה. וּמְאן דְאַתְעַרְתָּה אֵי לְתַתָּא, גָּרִים לְאַתְעָרָא הַכִּי לְעִילָא. וּכְרָסִיָּא קָדִישָׁא לֹא יְכַלָּא לְאַתְעַטְּרָא בְּעַטְרָא דְקָדוֹשָׁה,

---

לשון הקידוש

בְּרָכוֹ אַת הֵי הַמְבֹרֶךָ. אַת הֵי דִיקָא, כְּרִי לְפִתְחָה לְה בְּבָרְכָה. וּמְעָבָרים מִמְּנָה, וְהִיא נְשָׁאָרָת בִּיחוֹד שֶׁל אֹור קְדוּשָׁ, וּמִתְעַטָּרֶת בְּכֹמֶה עַטְרוֹת לְמַלְךָ הַקְדוּשָׁ, וּבְלַל שְׁלִיטִי הַרְגָּנוֹ וּבְעַלְיָה הַקְדוּשָׁ בְּלַם בּוֹרְחִים, (וּמְעָבָרים מִמְּנָה) וְאַיִן שְׁלֹטָנוֹ אַחֲרָ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. וּפְנִיה מְאַרְיִם בְּאֹור עַלְיוֹן, וּמִתְעַטָּרֶת לְמַטָּה בְּעַם הַקְדוּשָׁ, וּבְלַם מִתְעַטְּרִים בְּגַשְׁמָות חֲדָשָׁות. אוֹ רְאֵשִׁית הַתְּפִלָּה, לְבָרְךָ אַוְתָּה בְּשִׁמְחָה, בְּפִנְים מְאַרְיִות, וּלוֹמֶר

דְכָל יְמִינָא דַמְתַעֲרֵי לַתְתָא אַיִנוֹ מַאֲרִיחָוּן דְדִינָא,
הַהוּן מַתְעַבְרוּנָו וְהוּן אַזְלֵי בְלָהֵו לְאַתְטַמְרָא גַו
נוֹקָבָא דַעֲפָרָא דַתְהוֹמָא רְבָא, בְלָהֵו תִיבִין
לְאַשְׁרָאָה בְדוֹכְתִיְהוּ וְאַתְרַחְקָתָ (וְאַתְרַחְקָתָה) בְהָו אַתְרָ
קְדִישָא דְבָעָאת נִיחָא.

וְלֹא תִמְאָ דָא אִיהוּ בְלָהָודָוִי, אֶלָא לִית
אַתְעַרְוָתָא לְעַילָא לְאַתְעָרָא, עַד דִישְׁרָאֵל
מַתְעָרֵי לַתְתָא, כִמָה דָא קִימָנָא, דְבָתִיב, (תְהִלִים פא)
בְבִסְהָה לְיוֹם חִגְנוֹ. לְיוֹם חָג לֹא בְתִיב, אֶלָא לְיוֹם
חִגְנוֹ. וַעֲלָדָא אָסִיר לְעַמָא קְדִישָא, דְקָא מַתְעַטְרוֹן
בְעַטְרִין קְדִישָׁין דְגַשְׁמָתִין, בְגַיְן לְאַתְעָרָא נִיחָא,
דְאַיְנוֹ יְתַעֲרִין דִינָא, אֶלָא בְלָהֵו בְרָעוֹ וְרַחְיָמוֹ סְגִי,
דִיתְעַרְוִין בְרָכָאוֹן עַילָא וְתְתָא בְחַדָא.

לשון הקודש

שְׁמַתְעַרְוִים לְמַטָה אֹוְתָם בְּעַלִי הַדִּין שִׁישְׁרָאֵל מַעֲרָרִים לְמַטָה, כִפִי
שְׁחוּי מַעֲבָרִים וְהִי הַזְּלָבִים לְהַתְחָבָא שְׁבָאָרְנוּ, שְׁבָתוֹב (תְהִלִים פא) בְבִסְהָה לְיוֹם
בְתוֹךְ הַגְּנָבָשׁ שֶׁל הַעֲפָר שֶׁל הַתְהָום הַגָּדוֹל, בְלָם שְׁבִים לְשָׂרוֹת בָמְקוֹם,
וְהַטְּקוֹם הַקְּרוֹשׁ מַתְרַחָק (וְיַדְחָק) בְּהָם נְלִחְיָות בְמִנוֹתָה.
וְאֶל תָאָמֵר שְׁחוּי לְבָהֵו, אֶלָא שָׁאוֹן דִין, אֶלָא בְלָם בְּרָצְוֹן וְאַהֲבָה רְבָה,
שְׁעִזּוּרָו בְּרֻכוֹת מַעַלָה וּמַטָה בְאַחֲד.

הַתְעַרְוִות לְמַעַלָה לְהַתְעָרָר עַד

ברכו את יי'. את דיבוקא. בדקה אמרנו, דא שבת דמעלי שבתא. ברוך יי' המבורך, דא אפיקו דברבאן ממקורה דחמי, ואתר דגפיך מגיה כל שקי, לאשקאה לכלא. ובгин דאייהו מוקורה ברזיא דאת קיימא, קריינן ליה המבורך, אייהו מביעא דבירא. כיון דמטע תפוז, הא ודי בירא אתAMILIA, דלא פסקין מימי לעולמים.

יעל דא לא אמרינן, ברוך את יי' המבורך, אלא ברוך יי', דאלמלא לא מטי הtam נבייעו ממקורה עלאה, לא אתAMILIA בירא כלל, יעל דא המבורך, אמי אייהו המבורך. בגין דאייהו אשלים ואשקי לעולם ועד. עולם ועד דא אייהו שבת דמעלי שבתא, ואנו תקעין ברכאנן באתר דאקרי מבורך. וכיון דמטען הtam, כלחו לעולם ועד, ודא

 לשון הקורש

לעולם.

ברכו את הי' - דוקא את, במושם אמרנו, זו שבת של ערב שבת. ברוך הי' המברך - זו יציאת הרכבות ממקורה אלא ברוך הי'. שאלמלא לא מגעה לתשים נביעה מהפקור העליון, לא מתרמלאת הבאר כלל, יעל זה המברך. למה הוא המברך? משום שהוא משלים ומשקה לעולם ועד. עולם ועד זהה שבת של ערב שבת, ואנו תוקעים ברכותם במקום שנקרא מברך. וכיון שטגיגים

ברכו את הי' - דוקא את, במושם אמרנו, זו שבת של ערב שבת. ברוך הי' המברך - זו יציאת הרכבות ממקורה אלא ברוך הי'. שאלמלא לא מגעה לתשים נביעה מהפקור העליון, לא מתרמלאת הבאר כלל. ומושום שהוא משלים ומשקה לעולם ועד. עולם ועד זהה שבת של ערב שבת, והוא נביעת הבאר. וכיון שטגיגים לשם, הרי הבאר ודי במקומ שנקרא מברך. וכיון שטגיגים

איהו ברוך יי' המבורך. עד הכא, מטוון ברכאנ
מעלמא עלאה, ובליה לעולם ועד, לאתברכא
ולאתקאה, ולמחיי שלים קדקה יאות, מליא
מכל סטرين.

ברוך: דא מקורה עלאה, אבל ברכון נפקין מגיה.
וביד סירה אשטים, קריינ לה הבי לגבוי
תתאי, אבל ברוך מקורה עלאה בדקאמון. יי':
דא אמצעי רכל סטرين עלאין. המבורך: דא
שלמא דביתא, מבועא דבירא, לאשלמא
ולאשכא כלא. לעולם ועד: דא עלמא תתאה,
דאצטריך לאתברכא. ומשחא ורבי דברוך יי':
ומבורך, פלא איה לעולם ועד.

(مبرוך במה ראת אמר (בראשית מט) בן פרה) **ועל דא, ברכה דא,**
אצטרכיו כל עמא לברכה, ובמעלי שבתא,

לשון הקודש

לשם, כלם לעולם ועד. וזה ברוך ה'
הمبرך. עד בגין הגינו ברכות מהעולם
העליון, וכלם לעולם ועד, להתרברך
וליהיות משקה וליהיות שלם ברואי, מלא
להתברך. ושם ומשחה של ברוך ה'
ומברך, הפל הוא לעולם ועד.

(בראה, כמו שגומר (בראשית מט) בן פרה) **ולבן הברכה**
הוא ציריכים כל העם לברך, ובערב
שבת, ברצון הלב ובשמחה ציריך
אבל ברוך מקור העליון, בפי שאמרנו.

ברעי דלְבָא, ובחדזה בעו למשרי בשירותא בברכה
דא, לאתברכא הא שבות דמעלי שבתא, (לייליא)
מעמא קדישא קדקא יאות. בהאי ברכה.

(ס"א ברכו) כド שראן ישראל לברכה, קלא אולא
ביבלה רקיין, דמתקדשי בקדושא
דמעלי שבתא. זפאיין אתון עמא קדישא, דאתון
מברבי ומקדשי לחתטא, בגין דיתברכוין ויתקדשוין
לעילא, במה משרין (דף קל"ו ט"א) עלאיין קדישין, זפאיין
איינז בהאי עלמא, זפאיין איינז בעלםא דאתי, ולא
מברבי ישראל ברכה דא, עד דמתעטרן בעטרין
דנשׁמַתִין קדישין בדקאמו. זפאה עמא דזפי לוז
בעלםא דין, למזבי לוז בעלםא דאתי.

**בהאי ליליא שמושא דחכמים, באlein נשמתין
קדישין דמתעטרן בהו, ואף על גב דהא**

לשון הקודש

להתחל בתקלה בברכה זו, שתתרך
השבת זו של ערב שבת (פליל) מהעם
הקדוש בראיי בברכה זו.
(ברטו) בשמთחים ישראל לברך, قول
הולד בכל הרקיעים, שמתקדשים
בקדשת ערב השבת: אשריכם העם
הקדוש שאתם מברכים ומقدسים
למטה כדי שיתברכו ויתקדשו למלחה
בלילה זה שימוש של החכמים באלו
הבא.

אָזְקִימַנָּא וְכֹלֶא חֶדֶר. וּבְכָל אָתָר דְתִשְׁבָּח לְחַכִּימִין
בְּהָאֵי מַלְּהָה, בְּסְטָרָא דָא, וְלוֹזְמַגְּן בְּסְטָרָא דָא, בְּלֹא
אֵיהוּ חֶדֶר. וְהַנִּי מִילִי הָא אָזְקִימַנָּא, אָבָל בְּזַמְנָא
דָא, דְמַתְעַטְּרָן בְּלָהו בְּגַשְׁמַתִּין וְרוּחוֹן חֲדַתִּין יְתִירִין
קְדִישָׁין, בְּדִין אֵיהָ זַמְנָא דְשָׁמוֹשָׁא דְלָהּוֹן, בְּגַיְן
דְלִיחָנוּ נְגִידָוּ לְהָהּוּא שְׁמוֹשָׁא, בְּגַיְדָוּ דְקָדוֹשָׁה,
בְּגַיְחָא עַלְאָה, וַיַּפְקוֹן בְּגַיְהָוּ קְדִישָׁין בְּדַקָּא חָזִי.
רְזָא דָא לְחַכִּימִין אֲתִיכִיהִיבָת. בְּשַׁעַתָּא דְאַתְּפָלִיג
לִילִיא, בְּלִילִיא דָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְאַעַלָּא בְּגַנְתָּא דְלָעַילָּא. וּרְזָא דָא, בְּיוֹמִי דְחֻולָּא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל בְּגַנְתָּא דְעַדָּן דְלִתְתָּא,
לְאַשְׁתַעַשְׁעָא עַם צְדִיקִיא דְשָׂרָאן תִּפְנָן, וּבְשַׁבָּת,
בְּהָהּוּא לִילִיא דְשַׁבָּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל
בְּגַנְתָּא דְלָעַילָּא, בְּרָזָא דְמַקוּרָא עַלְאָה.

לשון הקודש

הַגְּשָׁמוֹת הַקְדוּשָׁות שְׁמַתְעַטְּרוֹת בָּהֶם,
וְאֶפְעַל גַּב שְׁהָרִי בְּאַרְנוֹ וְחַפֵּל אֶחָד.
וּבְכָל מָקוֹם שְׁתַמְצֵא לְחַכְמִים בְּדָבָר
הַזֶּה בָּצֶד זֶה, וְלִפְעָמִים בָּצֶד זֶה - הַכָּל
הָוּא אֶחָד, וְרַבְרִים הַלְלוּ הָרִי בְּבָרָר
בְּאַרְנוֹ אָבָל בְּפֶעַם הָזֶה שְׁבָלָם
מְתַעַטְרִים בְּגַשְׁמוֹת וְרוּחוֹת חֲרִשּׁוֹת
יְתִרוֹת קְדוּשָׁות, אֲזֶה הָוּא הַזָּמָן שֶׁל
הַשְּׁמוֹשׁ שְׁלָהָם, בְּרִי שִׁיחָה שְׁפָעַ לְאַזְתָּו
שְׁמוֹשׁ (תשמש) בְּשִׁפְעַ שֶׁל קְדָשָׁה בְּמִנוֹחָה

בגין דביומי דחול, כל נשותין דעתיקיא בלהו,
בגנטא דיבארעא שריין. ובד אתקדש יומא
במעלי שבתא, כל אינון משרין דמלאכין קדיישין
די ממן גו גנטא דלחתה, בלהו סלקין להני
נשותין, דשרין גו גנטא דלחתה, לעאלא לגביה
זהוא רקיעא דקיימא על גנטא, ומתרמן אונדמנן
רטיבין קדיישין, דסחראן ברסי יקרה דמלכ'
וסלקין לון לבל אינון נשותין, בגנטא דלעילא.
כין דאלין רוחין סלקין, כדין רוחין אחרניין
קדיישין, נחתין, לאתעטרא בהו עמא
קדיישא. אלין סלקין, ואליין נחתין.

ואי תימא, הא גנטא דבארעא, ביומא דשבתא
יתבא בריקניא בלא נשותין דעתיקיא. לאו
הכ. אלא נשותין איזLIN, ונשותין אתין. נשותין

לשון הקידוש

משמעותם של המילים הכתוב כל נשות
 הצדיקים בלן שורות בגין שבארץ,
 ובשותתך נימים בערב השבת, כל
 אותן שחרותות הלו עולות, או רוחות
 קדושות אחרות יורדות להתעטר בהם
 אותן הקדוש. אלו עולות ואלו יורדות.
 ואם התאמר, הרי בגין שבארץ ביום
 השבת יושב בריקנות בלי נשות
 צדיקים - לא בכה, אלא נשות הולכות
 ונשות באות, נשות עולות ונשות

סְלִקִין, וּנְשֶׁמְתַיִן נְחָתִין. נְשֶׁמְתַיִן אֹזְלִין מִפּוֹ גְּנָתָא, וּנְשֶׁמְתַיִן אֲתִיִין לְגֹן גְּנָתָא. בֶּל אֵינֵנוּ נְשֶׁמְתַיִן דָצְדִיקִיא, דָמְתַלְבָנָן בִּיוֹמִי דָחֹל, וַעֲד לֹא עַלְוֹ לְגֹן גְּנָתָא, בְּשֻׁעַתָּא דָאַלִין נְפָקִין, אַלִין עַלְוִין וּגְנָתָא לֹא אֲשַׁתָּא רְבִיקִיא. בָּרוֹא דָלְחָם הַפְּנִים בַּיּוֹם הַלְּקָחוֹ.

וְאֵי תִּמְאָ, כִּד אַהֲדָרוֹ בִּיוֹמִי דָחֹל. בִּמְהָ (נ"א ב'פה) אֲתִמְשָׁכֵן דַזְבָּתִי לְאַרְבָּא וּפּוֹתִיא וּרוֹמָא, בְּגַנְתָּא, וְלֹא אֲתִידָע. כְּגַזְוָנָא דָרוֹא דָאָרֶץ הַצְבִּי, דָהָוה אֲתִמְשָׁךְ לְכָל סְטְרִין וְלֹא אֲתִידָע. כְּגַזְוָנָא דָצְבִּי, דָכְלָ מה דָאַתְרָבִּי, מִשְׁבִּיה אַתְרָבִּי לְכָל סְטָר, וְלֹא אֲתִידָע. וְאֵית בִּמְהָ נְשֶׁמְתַיִן, דְכִיּוֹן דְסְלִקִין, הַזְּ לֹא נְחָתִין.

נְשֶׁמְתַיִן סְלִקִין, וּנְשֶׁמְתַיִן נְחָתִין, לְאַתְעַטְרָא בְּהָזָעַם קְדִישָׁא. וּבְמַעַלְיִ שְׁבָתָא, גָּלְגָּלָא

לשון הקודש

ירדות. נְשָׁמוֹת הַוְלָכֹת מִתּוֹךְ הַגּוֹן, בִּמְהָ (פֶּה) נְמַשְׁכִּים הַמְּקוּמוֹת לְאַרְךְ וּלְרֹחֶב וּלְרוּם בָּגָן, וְלֹא נֹדֵע? בִּמְוֹ סְוֹד נְשָׁמוֹת הַצְדִיקִים שְׁמַתְלָבְנָות בִּימּוֹת הַחֶלֶל, וּטָרַם שְׁנָכְנָסוּ לְתוֹךְ הַגּוֹן, בְּשָׁעה שָׁאַלוּ יוֹצָאֹת – אַלְוּ נְבָנָסּוֹת, וְהַגּוֹן לֹא בְּשָׁאַר רֵיק, בְּסָוֶד לְחָם הַפְּנִים בַּיּוֹם הַלְּקָחוֹ.

וְאֵם תָּאמָר, בְּשָׁחוּזָרִים בִּימּוֹת הַחֶלֶל,

דְגַשְׁמָתִין אֵיתָו, אֲלֵין אֶזְלִין, וְאֲלֵין אַתִּין, אֲלֵין
סְלִקִין וְאֲלֵין גְּחִתִין. מִאן חַמֵּי בָּמָה רְתִיבֵין קְדִישֵין,
די מְשֻׂטְטִי לְכָאן וְלְכָאן. בְּלָהּוּ בְּחִדּוֹה, בְּלָהּוּ בְּרָעוֹ,
בְּאֲלֵין גְּשִׁמָתִין לְאַעֲטָרָא לְעַמָּא קְדִישָא, לְאַעֲטָרָא
לְבָמָה צְדִיקִיא, גְּנִתָא דְעַהּוּ לְתִתְתָא, עד שְׁעַתָא
דְבָרוֹזָא קָאִים, וְקָאִרִי מְקוֹדֵשׁ מְקוֹדֵשׁ. בְּדִין גְּיִיחָא
שְׁכִיחָה, וְשְׁכִיכָו לְכָלָא. וְחַיִיבִי גִיהְנָם בְּלָהּוּ מְשִׁתְכְּבִי
בְּרוֹכְתִיָהוּ, וְאֵיתָ לְזֹן גְּיִיחָא. וְגְשִׁמָתִין בְּלָהּוּ
מְתַעַטָרָן, אֲלֵין לְעִילָא וְאֲלֵין לְתִתְתָא. וּבָאָה עַמָּא,
דְחִוְלָקָא דָא לְהֹזָן.

בְּפָלָגּוֹת לִילִיא דְמַעְלִי שְׁבָתָא, דְחַפִימִין מְתַעַרְיוֹן
לְשְׁמוֹשָא דְלָהּוּן, הַהּוּא רֹוחָא עַלְאָה,
דְמְתַעַטָרָן בִּיה, כִּד יוֹמָא אַתְקָדֵשׁ, בְּשְׁעַתָא דְאִינּוֹן
גְּיִימִי בְּעַרְסִיכִיהוּ, וְגְשִׁמָתִין אַחֲרָגִין דְלָהּוּן, בְּעָאָן

לשון הקידוש

וְשָׁׁבֵךְ הַפְלָל. וְכָל רְשָׁעִי הַגִּיהְנָם שׁוֹכְבִים
בְמִקּוּמָם וַיֵּשׁ לָהֶם מִנוֹחָה. וְכָל הַגְּשִׁמּוֹת
מְתַעַרְטוֹת, אֲלוּ לְמַעַלָה וְאֲלוּ לְמַפְתָה.
אֲשֶׁר הַעַם שָׁׂווֹת חִילָקָם.

בְּחִצּוֹת לִיל שְׁבָת, בְּשְׁחַחְכָמִים
מְתַעֲוָרִים לְתִשְׁמִישׁ, אַוְתָה רֹוח
עַלְיוֹנָה שְׁמַתַּעַטָרִים בָהּ בְּשְׁמַתְקָדֵשׁ
הַיּוֹם, בְשָׁעָה שָׁהּם יִשְׁנִים בְמַטוּתֵיהֶם,
וְהַגְּשִׁמּוֹת הָאֲחַרְוֹת שְׁלָהֶם רֹוץֹת לְעַלּוֹת
לְהַתְעַטָר בְּהָן הַעַם הַקָּדוֹשׁ. וּבְעַרְבָ
שְׁבָת הַוָּא גְּלָגָל הַגְּשִׁמּוֹת, אֲלוּ הַוּלְכּוֹת
וְאֲלוּ בְּאוֹת, אֲלוּ עִוּלָות וְאֲלוּ יוֹרְדוֹת. מֵי
רָאָה בָמָה מְרֻבּוֹת קְדוּשָׁות
שְׁמַשׁוֹטֹת לְכָאן וְלְכָאן. בְּלָן בְּשְׁמָחָה,
בְּלָן בְּרָכוֹשׁ, לְעַטָר לְבָמָה צְדִיקִים, גַּן
הַעֲדָן שְׁלִמְפָתָה, עד שָׁעָה שְׁהַכְּרוֹזָוּ עָמָד
וּקְוָרָא מְקֹדֵשׁ מְקֹדֵשׁ. אָנוּ גְּמַצְאָת מִנוֹחָה

לְסַלּוֹק אֶל מִחְמֵי בִּיקָּרָא דְמִלְבָּא, בְּדִין הַהוּא רוח
עַלְּאָה דְגִיחִת בְּמַעַלִי שְׁבָתָא, נְטִיל הַהִיא גְשֻׁמָתָא,
וְסַלְקֵי זָעִילָא, וְאַתְּסַחְיָא גְשֻׁמָתָא אַחֲרָא בְּבוֹסְמֵין
דְגִנְתָּא דְעַדְן, וְתִפְנוּ חָמֵי מַה דְחָמֵי.

וּבְדַ נְחַתָּא לְאַשְׁרָא בְּדוֹזְבָתָה בְּפִלְגָות לִילִיא,
הַהִיא גְשֻׁמָתָא תְּבָאת לְדוֹזְבָתָה. וּבְעִ
לְאַינְזָן (דף קי"ז ע"ב) חַכִּימֵין לוֹמֶר, חַד פְּסוֹקָא
דְאַתְּעַרְוָתָא, דְהַהּוּא רֹיחָא עַלְּאָה קְדִישָׁא דְעַטְרָא
דְשְׁבָתָא, בְּגּוֹן, (ישעה סא) רֹיחָה יְיָ אֱלֹהִים עַלְּיִעַן מִשְׁחָה
יְיָ, אָתֵי לְבָשָׂר עֲגָנוּם וְגוֹ'. (יחזקאל א) בְּלִכְתָּם יַלְכוּ
וּבְעַמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהַגְשָׁאָם מֵעַל הָאָרֶץ וְגוֹ', אֶל
אַשְׁר יְהִיה שֵׁם הָרוּחָה לְלִכְתָּם יַלְכוּ וְגוֹ'. בְּגַין
דְמַתְעַטְרָן בְּהַהּוּא רֹיחָא, בְּאַתְּעַרְוָתָא דְלָהּוֹן בְּחַדְרָה
דְשְׁמוֹשָׁא, וְיהָא נְגִידָוּ דְהַהּוּא רֹיחָה עַלְּאָה דְשְׁבָתָא,
בְּהַהּוּא שְׁמוֹשָׁא דְמַצּוּה.

לשון הקודש

לְרֹאֹת בְּכָבוֹד הַמֶּלֶךְ, אֵן אָוֹתָה רֹיחָה
עַלְיָונה קְרוֹזָה שֶׁל עַטְרָת הַשְּׁבָתָ, בְּמוֹ
אָוֹתָה גְשֻׁמָה, וְעוֹלִים לְמַעַלָה, וּרוֹחָצָת
גְשֻׁמָה אַחֲרָת בְּבָשָׂר מַשְׁמִים שֶׁל גַּן הַעֲדָן,
וּשְׁם רֹאֶה מַה שָׁרוֹאָה.
וּבְשִׁיוֹרָדָת לְשָׂרוֹת בְּמִקְוָמָה בְּחַצּוֹת
הַלִּילָה, אָוֹתָה גְשֻׁמָה שֶׁבָה לְמִקְוָמָה,
וְאַרְיכִים אָוֹתָם הַחֲכָמִים לוֹמֶר פְּסוֹק

רְבָּה הַמִּנוֹנָא סָבָא, פֶּד הַזָּה סְלִיק מִגְּהָרָא בְּמַעַלִּי
שְׁבַתָּא, הַזָּה יְתִיב רְגֵעָא חֲדָא, וּזְקוּפָ עִינּוֹי,
וְהַזָּה חֲדִי, וְהַזָּה אָמֵר, דְּהַזָּה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֲדֹה
דְּמַלְאָכִי עַלְאָי. אַלְיָן סְלִקִין, וְאַלְיָן נְחַתִּין. וּבְכָל
מַעַלִּי שְׁבַתָּא, יְתִיב בֶּר נֶש בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. זְבָאָה
אִיהוּ מָאָן דִּידָע בְּרוֹזִין דְּמָאָרִיה.

פֶּד נֶהֱיר יְמָמָא בְּיוֹמָא דְּשְׁבַתָּא, סְלִיקוּ דְּחַדְוָה
סְלִיק בְּכָלָהוּ עַלְמִין, בְּגַיְחָא בְּחַדּוֹה. בְּרוֹזִין
(תהלים יט) **הַשָּׁמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמְעֻשָּׂה יְדָיו**
מַגִּיד הַרְקִיעַ. מָאָן שָׁמִים. אַלְיָן שָׁמִים, דְּשָׁמָא
עַלְאָה אַתְּהָזֵי בָּהּוּ, דְּשָׁמָא קְדִישָׁא אַתְּרָשִׁים בָּהּוּ.
מִסְפָּרִים, מָאָן מִסְפָּרִים, אֵי תִּימָא בְּמָאָן
דְּמַשְׁתַּעַי סְפּוֹר דְּבָרִים. לֹאוּ הַכִּי.
אֶלָּא דְּנֶהֱרִין גִּנְצִיכִין בְּגִנְצִיכִין דְּגַהּוֹרָא עַלְאָה,

---

לשון הקידוש

ההשומות. אשרי מי שיודע בסוד רבונו. **וַיְהִי שֶׁפַע שֶׁל אָוֹתָה רֹוח**
עַלְיָונָה שֶׁל הַשְּׁבָת בָּאָוֹתָו תְּשֵׁמִיש מצוה.
רְבָּה הַמִּנוֹנָא סָבָא, בְּשִׁיחָה עֹלָה מְהֻנָּר
בְּעַרְבָ שְׁבַת, הַזָּה יוֹשֵׁב רְגֵעָא אֶחָד וּמְרִים
עִינּוֹי, וְהַזָּה שְׁמָת וְהַזָּה אוֹמֵר שִׁיחָה
יוֹשֵׁב לְרָאֹות אֶת שְׁמַתָּה הַמְלָאכִים
הַעֲלִיוֹנִים, אֶלָּה עֹלִים וְאֶלָּה יוֹרְדים.
וּבְכָל עַרְבָ שְׁבַת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם

וִסְלָקִין בְּשֶׁמֶא, דְכַלֵּיל בְּנָהִירוּ דְשֻׁלִימָו עַלְּאָה. וּמְאָן אֲיַהוּ סְפִירָה. דְגַצְצִי בְּנָהִירוּ דְשֻׁלִימָו דְסִפְרָה, עַלְּאָה. וּבְגִין כֵּה, סְלָקִין בְּשֶׁמֶא שְׁלִים, וְנָהָרִין בְּנָהִירוּ שְׁלִים, וְנָצְצִי בְּנָצִיכָו שְׁלִים. אַיְנָהוּ מְנָצְצִי וְנָהָרִי בְּגַרְמִינִיהּ, מְגֹנוּ נָהִירוּ דְגַצְצִיכָו דְסִפְרָה עַלְּאָה, וְנָצְצִי וְנָהָרִי לְכָל סְטָר וּסְטָר (נ"א לְכָל כְּבָוד וּכְבָוד) דְמַתְּדַבְּקָנוּ בֵּיהּ, דְהָא מְפִינִיהּ, מְהַהּוּא סְפִירָה וְנָהִירָה, נָהִיר כָּל עַזְקָא וּעַזְקָא, וְנָצִיעַ בְּנָצִיכָו, בְּגִין דְבָהָאי יוֹמָא מְתַעַּטְרָן שְׁמִים. וִסְלָקִין בְּשֶׁמֶא קְדִישָׁא, יְתִיר מְשָׁאָר יוֹמִין.

וּמְעַשָּׂה יְדַיּוֹ, הַהּוּא טְלָא עַלְּאָה, דְנָהִיר מְכָל סְטָרִין גְּבִיזָין, דְאֲיַהוּ מְעַשָּׂה יְדַיּוֹ, וּתְקוּנָא דִילִיהּ, דְמַתְּתַקְנָא בְּיוֹמָא דָא מְכָל שְׁאָר יוֹמִין.

לשון הקודש

כה. אֶלָּא שְׁמָאִירִים וּנוֹצִיצִים שְׁנַדְבָּקִים בּוּ. שְׁהָרִי מְהָם, מְאוֹתָה בְּהַתְּנוֹצִצּוֹת שֶׁל אָוֶר עַלְיָוִן וּעוֹלִים בְּשֵׁם שְׁבּוֹלֵל בְּאָוֶר שֶׁל שְׁלָמוֹת עַלְיָהָה. וּמָה הוּא הַסְּפָר? שְׁנַזִּיצִים בְּאָוֶר שֶׁל שְׁלָמוֹת הַסְּפָר הַעַלְיָוִן. וְלֹכֶן עוֹלִים בְּשֵׁם שֶׁלִים, וּמְאִירִים בְּאָוֶר שֶׁלִים, וּנוֹצִיצִים בְּהַתְּנוֹצִצּוֹת שֶׁלֶמֶת. הֵם נָזִיצִים וּמְאִירִים בְּעַצְמָם מְתוֹךְ אָוֶר שֶׁל הַתְּנוֹצִצּוֹת הַסְּפָר הַעַלְיָוִן, וּנוֹצִיצִים וּמְאִירִים לְכָל צְדָה וּצְדָה (לְכָל כְּבָוד וּכְבָוד).

מָגִיד הַרְקִיעַ. מָאי מָגִיד. מֶשִׁיךְ וּנְגִיד לְתַתָּא.
מִירִישָׁא דְמַלְּפָא, מַלְּיאָ מִפְּלָל סְטְרוֹי.
הַרְקִיעַ, הַהוּא רַקִיעַ, דָאֵיהוּ מְבוֹעָא דְבִירָא. וְדָא
 אֵיהוּ הַהוּא נְחָר דְגַפִּיק מַעֲדָן, וְדָא אֵיהוּ דְגַגִּיד
 וּמֶשִׁיךְ לְתַתָּא, נְגִידוּ דְטַלָּא עַלְּאָה, דְגַהִיר וּנְצִיּוֹן
 בְּנְצִיּוֹן מִכְּלָל סְטְרוֹין. וְדָא רַקִיעַ אַנְגִיד לֵיה בְמִשְׁיכָו
 דְרַחִימָו וְתִיאוּבָתָא, לְאַשְׁקָאָה שְׁקָיו דְחַדּוֹה, לְמַעְלָי
 שְׁבָתָא. וּכְדָגִיד וּמֶשִׁיךְ הַהוּא טַלָּא דְבָדוֹלָחָא,
 כָלָא (נְגִיד) מַלְּיאָ וּשְׁלִים בָּאָתּוֹי קְדִישָׁין, בְּכָל אַינְיָן
 שְׁבִילָיוּן קְדִישָׁין. בֵין דְכָלָא אַתְחָבָר בְּיה, אַתְעַבֵּיד
 בְּיה אַרְחָא לְאַשְׁקָאָה וּלְבָרְכָא לְתַתָּא.

יּוֹם לְיּוֹם: יוֹמָא לְיוֹמָא, וּעוֹקָא לְעוֹקָא. הַשְׂתָא
מְשֻׁתְּעֵי קְרָא בָּאָרֶח פְּרָט, הַיְד שְׁמִים
מְסִפְרִים וּמְתָקִין בְּסִפְרִיו וּבְנְצִיּוֹן עַלְּאָה לְהָאִי

 לשון הקורash

מָגִיד הַרְקִיעַ – מה מָגִיד? מְוַשֵּׁךְ וּשְׁוֹפֵעַ
 כְּבָשָׁוָפָע וּמוֹשֵׁךְ אֶתְתוֹ הַטְלָל שֶׁל
 הַבְּדָלָת, הַפְלָל (שְׁוֹפֵעַ) מַלְּיאָ וּשְׁלָמָן
 הַרְקִיעַ – אותו הַרְקִיעַ שֶׁהוּא מְבוֹעָא
 בָאָתוֹתָיו הַקְרוֹשָׁות בְּכָל אַוְתָם
 שְׁבִילִים קְדוֹשִׁים. בֵין שְׁהַפְלָל מְתָחָבָר
 בּוֹ, נָעֲשָׂה בּוֹ דָרְךְ לְהַשְׁקוֹת וּלְבָרֵךְ
 עַלְּיוֹן שְׁמָאוֹר וּנוֹצֵץ בְּהַתְנוֹצֵצָות מִפְּלָל
 הַצְּדָרִים. וְהַרְקִיעַ הַזֶּה מְשִׁפְיעַ לוֹ
 בְמִשְׁיבָה שֶׁל אַהֲבָה וּתְשׁוֹקָה לְהַשְׁקוֹת
 הַשְׁקָאת הַשְׁמַחָה לְעַרְבָּה שְׁבָתָה.

כבוד, וזה יגיד וממשיך והוא רקיעא, נגידו דטלא עלאה. ואמר, يوم ליום יבעץ אמר. יומא ליוםא, ודרגא לדרגא, יתזה (ס"א אוחז) לאתכללא דא בדא, ולאתנחרא דא מן דא, מההוא ספирו דמנצאי ומנהרי שמיים, להאי כבוד. יבעץ: כמה דאת אמר מבוע אתעביד וגנו. אוחז לאנחרא דא מן דא, ולאתנצצא דא מן דא, מההוא ספирו וגציצו.

אמ"ר: כלל לא דאתזון ישבילין דגפיקין מאבא ואמ"א, וזהוא רישא דגפיק מגיהו, דאייה ברא בוכרא, אלף: אבא. ובר איהו סליק ונחתת, אתהברת מ' בהדי א', ואייהו אם. ר': רישא בוכרא. פדר מתחברן אתזון בליה, אמר. דא נהירו דאבא ואמ"א וברא בוכרא, וגיהרין דא בדא בחבורה חדא. שלטא ביוםא דשבתא. ועל דא

לשון הקודש

מזה מארתו ספריות והתנוציות. ובתנוציות עליננה לבבוד הוה, ואיך אמר – כלל של האותיות והשבילים שופע ומושך אותו הרקיע שבע של טל עליזון. ואומר, يوم ליום יבעץ אמר. יום ליום ודרגה לדרגה, יתזה (אוחז) לדבלל זה בזה ולהair זה מזה מאותה ספריות שנוצרדים ומארירים השמים לבבוד הוה. יבעץ – כמו שנאמר מבוע אתעביד וגנו. פמהרים להair זה מזה ולהתנוצין זה

כֵּלָא אַתְּבָלֵיל דָּא בָּדָא, בְּגִין לְמֹהֲיוֹ חֶד. וּבְגִין פֶּה
אוֹחוֹ דָּא בָּדָא, הַהוּא אָמָר שְׁלִיטוֹ עַלְּאָה, לְמֹהֲיוֹ
כֵּלָא חֶד.

וּבְדַיְלָה כָּל הַαι אַתְּגִיד וְאַתְּמִשֵּׁךְ לְהַאי רְקִיעַ, בְּדִין
אַיְהוֹ אַשְׁקִי וְאַנְהִיר לְתַתָּא, לְהַאי בְּבּוֹד אַל,
לְמַעַבְדַּת תֹּולְדִין בְּדִינְקָנָא דָאִינּוֹ (דף קל"ז ע"א) שְׁמִים,
דְּגַנְּחָרִין לְהַהּוּא בְּבּוֹד אַל. (וְךָ הוּא דְבַתִּיבָה).

וְלִילָה לְלִילָה יְחִזָה דָעַת, רְתִיכִין דִילָה (הָא לְדָא)
דָאִינּוֹ גַוְפָא דְבָרְסִיא, וּבְלָהוּ אַקְרִין
לִילָות, בְמָה דָאַת אָמָר (תהלים טז) אָפְ לִילָות יִסְרוֹנִי
כְלִיוֹתִי. רְתִיכָא עַלְּאָה, אַתְּקָרִי יִמְים, יוֹם לִיּוֹם.
רְתִיכָא תַתָּאָה, אַקְרִי לִילָות, לִילָה לְלִילָה.

יְחִזָה. דָעַת, יְחִזָה: יְחִזָה. יְחִזָה תֹולְדִין, דָאִינּוֹ (נ"א
בְּאַיְנוֹ) שְׁמִים. וְאֵי תִימָא, יְחִזָה לֹאוּ יְחִזָה.

לשון הקידוש

וְלִילָה לְלִילָה יְחִזָה דָעַת – מְרֻכְבָוֹתִיה
וְשָׁבַת. וְלִבְנֵן הַכָּל נְכָלֵל וְהַבָּזָה, בְּרִי
לְהִיוֹת אַחֵר. וְלִבְנֵן מְמֻהָרִים וְהַבָּזָה אַתָּה
אָמָר, שְׁלִיט עַלְיָוִן, לְהִיוֹת הַכָּל אַחֵר.
וְכַשְּׁבֵל וְהַשְּׁפֵעַ וְגַמְשֵׁךְ לְרְקִיעַ הַזָּה,
אוֹ הוּא מְשָׁקָה וּמְאֵר לְמַטָּה, לְבּוֹד אַל
הַזָּה, לְעַשׂוֹת תֹולְדוֹת בְּדִיּוֹן אַוְתָם
הַשְּׁמִים שְׁמָאִירִים לְאַוְתָם בְּבּוֹד אַל. (ח"ה
שְׁבָתוֹ)